

Jeg bliver spurgt af bl.a. hr. Holger K. Nielsen om indstillingen fra forsvaret, som ændrede sig fra ikke at ville anbefale kampvogne til nu at ville anbefale kampvogne.

Se, som udgangspunkt vil jeg gerne slå fast, at min militærfaglige rådgivning får jeg fra forsvarets øverste ledelse. Da forsvarets øverste ledelse sagde til mig, at man ikke kunne anbefale udsendelse af kampvogne, tog jeg det til efterretning og sagde samtidig, at hvis, ifald, såfremt, i tilfælde af at forholdene ændrede sig, stod det dem selvfølgelig frit for at komme med en ny indstilling.

I forbindelse med at man så ændrede indstillingen til mig og nu anbefalede kampvogne, gjorde jeg det, at jeg i sidste uge sammen med udenrigsministeren havde en briefing af udenrigs- og forsvarsordførerne, således at udenrigs- og forsvarsordførerne fik mulighed for selv at stille nogle spørgsmål til forsvaret. Det mente jeg også var på sin plads, netop fordi det har fyldt utrolig meget med den interne diskussion i forsvaret.

Jeg skal ikke gengive hele briefinggen her, men jeg skal dog sige, at det, at den danske enhed nu går op på det, der hedder bataljonstørrelse, betyder, at den danske enhed får det, der hedder selvstændige opgaver, og det vil sige, at de vil blive selvstændigt indsat. Og det, at man så får kampvogne som – hvad skal vi sige? – en ny kapacitet, betyder, at chefen har kampvogne til rådighed. Han skal altså ikke ud og bede om støtte andre steder, han har et langtrækkende våben til op til, jeg tror, det er 4 km, som han kan bruge her og nu.

Briterne har udtrykt forståelse for det, som også hr. Frank Aaen siger, og man anerkender, at det er en dansk beslutning.

Der er det så også vigtigt at sige til hr. Frank Aaen, at det er således, at de danske soldaters tungeste våben indtil udsendelsen af kampvogne er det, der hedder en 12,7, altså et tungt maskingevær, 12,7 mm, og briterne har også det, der hedder en 30-mm-maskinkanon på deres køretøjer. Det råder vi ikke over i dansk forsvar i dag. Og når vi så vælger at sende kampvogne ud, og når forsvaret anbefaler dem, er det ikke kun, fordi kampvognen har en lang rækkevidde, men rent faktisk også, fordi kampvognen som observationsplatform er brugbar.

Så det handler om, at forsvaret indstiller til udsendelse af kampvogne, fordi man nu anser det for militærfagligt forsvarligt og chefen dernede direkte har bedt om det.

Så bliver der spurgt til ulemperne. Og der må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at de ulemper, der var før, jo stadig væk er der. Altså, der er jo logistiske udfordringer ved at køre rundt med kampvogne, som kører måske 500-700 m pr. liter brændstof, og det er måske en af grundene til, at briterne i perioder også har været en smule skeptiske, da vi jo sådan set skal have logistikken fra briterne.

Men jeg vil sige, at vi arbejder på at få en aftale med bl.a. canadierne om den logistiske støtte. Canadierne har den samme kampvognstype i Afghanistan, som vi har, altså kampvognstype Leopard 2, og det betyder, at vi også vil trække på faglig støtte fra canadierne. Men vi har det personel, der skal til for at udsende de her kampvogne, og som jeg også sagde under briefinggen, er det sådan, at der selvfølgelig ikke er noget, der forlader dansk jord, før vi har vedtaget det her beslutningsforslag i Folketinget. Men det er klart, at forsvaret i ugerne op til den 23. oktober, hvor vi forhåbentlig skal behandle forslaget igen, vil forberede den her udsendelse.

Med hensyn til finansieringen, ja, der er det sådan, at det kan holdes inden for § 35-midlerne. Men jeg vil så sige her, også til hr. Holger K. Nielsen, at hvis den militærfaglige rådgivning sagde til mig, at der skulle udsendes kampvogne og jeg stod i en situation, hvor jeg ikke havde pengene, ville jeg sørge for at tilvejebringe de penge, for jeg ville ikke som den øverste politisk ansvarlige chef for forsvaret sige: Beklager, forsvar, beklager, soldater, I har brug for kampvogne; jeg har ingen penge, og derfor får I ikke kampvogne.

Jeg har pengene på § 35, jeg holder dem inden for det, men havde jeg ikke haft dem, så ville jeg stadig væk gøre mit yderste for at få et flertal for beslutningsforslaget i Folketinget, og samtidig måtte jeg så finde finansieringen på den ene eller den anden måde, for det er altså således, at soldaternes sikkerhed ikke kun ligger mig, men et bredt flertal i Folketinget meget på sinde.

Så var der et spørgsmål med hensyn til luftangreb. Det er jo rigtigt, at de her kampvogne kan den danske chef bruge her og nu, i og med at det er hans; han skal ikke påkalde støtte nogen steder fra. Hr. Holger K. Nielsen har ret i, at der ikke står noget om luftstøtte i beslutningsforslaget, men det er jo, fordi det ville være et slag i luften. Jeg hverken kan eller vil garantere, at der kommer færre luftangreb, det kan jeg jo af gode grunde ikke; det kunne jeg jo stå her og på-